Praxe 19. - 30. 5. 2025

Kudy kam?

25 JEDINEČNÝCH ZKUŠENOSTÍ

FANTASTICKÉ PŘÍBĚHY

Designér: Pavel Čírtek

Průměrný den ve Foxconnu

Armeniakos Andronikos

V tomto článku budu sdílet svůj den ve Foxconnu. V 7:30 vejdu do budovy, kde si u brány pípnu svoji zaměstnaneckou kartu. V šatnách se převléknu do pracovního oděvu, který se skládá z patěnek, ESD košile a ESD rukavic. Všechno toto oblečení ochraňuje elektrické přístroje před poškozením. Někdy se může stát, že se dotknu nějaké součástky nebo desky a štípne mě to. Tomu se říká elektrostatický výboj a může to vážně poškodit elektrická zařízení. Pokud se stane, že na oblečení zapomenete a poškodíte nějaké zařízení, i nechtěně, bude vás čekat veliký poplatek.

Poté co jsem oblečen a připraven na práci, vejdu do kanceláře, kde mě pozdraví zaměstnanci. Hned potom vyrazím do testovací zóny, kde se testují servery pro Google, který je jedním z mnoha zákazníků Foxconnu. Hned vedle racků, neboli skříní, se nachází počítač, který mi říká všechny informace o serverech, které běží, uspěly, nebo selhaly. Po této části, která většinou trvá 2 hodiny, máme dvacetiminutovou přestávku v kanceláři, kde také budu pokračovat ve své práci. Na počítačích v kanceláři najdu stejné informace jako u počítače vedle racku, avšak to není jedinou věcí, kterou si můžu dále najít. Můžu vidět informace o tom, jak postupuje oprava jednotlivých serverů, jaké nové jednotky se budou testovat v dalších dnech a podobně. Až si to všechno prohlédnu a zkontroluji, přesunu se do jídelny, ve které vaří velmi dobře, je to jedna z velmi mála jídelen, kde mi jídlo chutná. Odpoledne až do čtyř hodin kontrolujeme správné zařazení pamětí, větráků, procesorů a tak dále. Toto je potřeba, abychom zjistili, jestli byly servery správně sestaveny, jelikož se vyrábí ve Foxconnu v jiné části budovy. Při

odchodu musím projít detektorem kovů, který ověří, že na sobě nemám nic kovového, nebo že jsem náhodou neukradl nějakou součástku. Převlíknu se do civilu, pípnu si u brány kartou a opouštím budovu.

Skvělá zkušenost v IBA CZ

Lukáš Barták

Brno, 27. května 2025 – V úterý ráno jsem jako obvykle dorazil do firmy IBA CZ, kde mám školní praxi. Hned po příchodu jsem se pustil do úkolu, který jsem dostal už den předtím – šlo o vytvoření webové stránky, na které by se dala vypočítat rychlost a kde bychom mohli přepínat mezi km/h a m/s, atd. To jsme totiž probírali i předešlý den, takže jsem věděl, co mám dělat, a měli jsme naštěstí dovoleno používat i umělou inteligenci, takže to nebylo tak složité. Když jsem měl stránku hotovou, připojili jsme se přes Microsoft Teams k videohovoru s dalšími třemi kluky, co mají praxi v Praze ve stejné firmě. Všichni jsme měli stejný úkol a navzájem jsme si ukazovali, jak ten náš kód vypadá, co nám nešlo a jak jsme to nakonec vyřešili. Bylo zajímavé vidět, jak to každý pojal trochu jinak. Po společném hovoru jsme měli ještě přednášku. Tentokrát to bylo o práci analytika – ten má na starost to, že zjistí, co přesně má aplikace umět a jak má fungovat. A pak jsme se taky bavili o testerovi, což je člověk, který na konci zkontroluje, jestli všechno funguje správně a jestli tam nejsou nějaké chyby.

Celkově ten den hodnotím dobře. Měl jsem možnost si něco naprogramovat, porovnat svůj výsledek s ostatními a dozvěděl jsem se něco nového o tom, jak to chodí v IT firmě.

Nabitý pracovní den ve Foxconnu

Bohdan Bielieush

Od 19. května do 30. května jsem absolvoval odbornou praxi ve firmě Foxconn v České republice. Některé dny byly rozděleny mezi prezentace a exkurze, ale chtěl bych popsat, jak vypadal běžný pracovní den během mé praxe. Každý den mi zazvoní budík v 6 ráno. To je signál, že je čas vstávat a chystat se do práce. Už druhý týden trávím odbornou praxi ve společnosti Foxconn, která vyrábí servery a superpočítače. My sice nemáme technické znalosti na složitější úkoly, a tak jsme dostali tu nejjednodušší a dost monotónní práci, ale o tom později. Přestože je brzy ráno, na pracoviště přicházím vždy dříve než ostatní, protože jsem zvyklý chodit včas. V 8 hodin už jsem v kanceláři. Naším hlavním úkolem je odstraňování nálepek a štítků z počítačů a spouštění speciálního programu z USB disku, který slouží k úplnému vymazání dat z pevných disků. Pracujeme v malých skupinách a máme jen dvě USB s různými verzemi programů. Jeden z nich dokonce počítač po dokončení automaticky vypne. Ve skutečnosti ale většinu času trávíme jinak. Když spustíme program na jednom zařízení, máme spoustu volného času, takže sledujeme filmy, povídáme si a někdy i spíme. Tak to pokračuje až do oběda, kolem 12. hodiny. Jídelna ve Foxconnu je podle různých soutěží považována za jednu z nejlepších v celé republice. Jídlo je chutné, rozmanité, a navíc je to jediné místo v areálu, kde chytáme internet. Často tam zůstáváme až do půl druhé. Nikdo nás nekontroluje a několikrát nám bylo řečeno, že vlastně ani tu naši práci dělat nemusíme. Po obědě se vracíme k práci, zapojujeme nové počítače a celý proces opakujeme. Poslední počítač se po dokončení sám vypne, takže můžeme odejít. Takhle vypadal můj běžný den na praxi klidný, jednoduchý, s nádechem opravdové pracovní rutiny. Nejsem si jistý, jestli mi tato zkušenost v budoucnu přímo pomůže, ale určitě mi umožnila nahlédnout do toho, jak funguje velká firma zevnitř, a zpříjemnila mi jednotvárné školní dny.

Napínavý boj s kávovarem

Jan Červený

Budík zazvonil v 6:00 a já se probudil do druhého dne stáže. Rychlé vstávání, krátká ranní hygiena a snídaně na cestu. Všední ráno, kdy je člověk spíš duchem nepřítomen. Cesta do práce proběhla v tichu, s hlavou plnou očekávání. Netušil jsem, co mě ten den čeká — a že to bude vonět kávou.

Po příchodu do před firmu a po chvilce čekání jsem se ke mně připojil spolustážista, jehož jméno mi stále i doposud zůstává tajemstvím. Sotva jsme si stihli říct „dobré ráno“, byl před nás položen obrovský kávovar. Po chvíli, kdy jsme kávovar jen obhlíželi, za námi přišel pracovník, co nad námi držel dohled a řekl nám, že ačkoliv nedělají kávovary, tak tenhle byl pro učitele nějakého elektrotechnického oboru na Gymplu. Upřímně mě překvapilo že nám svěřují hned zezačátku zakázku zákazníka

Jakmile jsme ho otevřeli, udeřila nás silný zápach staré a rozleptané kávy. Ne voňavá jako čerstvě uvařená, ale těžká, nasáklá lety provozu. Ten pach mi zůstal v nose až do večera. Všude kávový prach, zažraný do každého koutu a nejmenší štěrbinky.

Rozebrali jsme dávkovač. Částečku po částečce, trubičky, těsnění a co já vím, co všechno, nikdy předtím jsem kávovar pořádně neviděl, natož zevnitř. Ale jsem si jistý, že všechno pod vrstvou kávového prachu, jako pod peřinou. Když jsme se konečně dostali dovnitř, spatřil jsem si volného drátku. Našel jsem ho na tom asi nejnedostupnějším místě, schovaný pod vrstvou plastových neohebných krytů, kam jsem sotva dokázal dát prsty. Napojit ho zpět byla dotěrná dřina, zkroucené prsty, nešikovný úhel, kopa pokusů a spousta mých nervů bylo potřeba.

Nakonec jsme ho ale správně připojili, vše jsme zpátky složili a kávovar znovu složili. Byl to doopravdy malý úspěch, ale jako s jakoukoliv další opravou čehokoliv, to byl skutečně příjemný pocit. Cítil jsem zadostiučinění a radost že i s nulovými zkušenosti jsme ho “porazili” a opravili ho.

Na závěr dne přijel majitel firmy. Pán, který nás celý den sledoval, se s ním dal do dlouhé řeči, ke konci jejich konverzace se začali bavit i o nás a zmínil:

„Koukni, nejsou marný.“

Stáž jsem si po zbytek jejího trvaní moc užil. Dokonce víc než školu.

Den odborné praxe v CSGM a.s.

Pavel Čírtek

Na praxi se dopravuji vlakem z Kolína v 7:02. Na zádech mám batoh s notebookem a už se nemůžu dočkat, jak to bude v práci vypadat. Vystoupím v 7:20 v Přelouči a přecházím podchodem pod kolejemi do periferní části města. Jdu po chodníku kolem obrovského areálu, ohraničeného vysokou zdí s ostnatým drátem, kde budu následujících 14 dní pracovat.

Po 100 metrech mě překvapí vrátnice s velkou závorou, kde každou chvíli projíždí kamiony s těžkou technikou, která se v areálu Excalibur Army opravuje. Vstoupím do vrátnice, ale průchod dál je na kartu. Nahlásím vrátným, že jdu za paní Kopeckou. Zanedlouho už se zdravíme a ona mi předává dočasnou 14denní kartu pro vstup do objektu a do budovy, kde sídlí CSGM. Budova je nově a hezky zrekonstruovaná a interiér krásný. Při vstupu do prostorné kanceláře mě uvítají dva kolegové, s nimiž budu strávit veškerý čas. Jako první si jdu přihlásit obědy do místní (opravdu vynikající) jídelny na 2 týdny. Výběr mě těší, jelikož všechna jídla zní dobře a je na výběr ze šesti jídel. Také mi ukážou jejich luxusně vybavenou kuchyňku, kde si můžu kdykoliv udělat čaj nebo kávu. Dále přecházíme zpět do kanceláře a kolegové začínají vysvětlovat, co vlastně dělají za práci. Jedná se v podstatě o práci tzv. "IT Supporťáka" kam lidé z celého holdingu CSG volají, když je v počítači nějaký problém. Také zpravují oprávnění a registrují uživatele, počítače, auta a další ve službě Active Directory, kde je celá firma CSG vypsána a kontrolována. Brzy nato mi ukazují jejich velkou serverovnu, kam se zálohují všemožné soubory. Sám jsem si zkusil registrovat do systému auto nebo vytvořit kartu pro nového zaměstnance firmy, kterou krátce na to jdeme vytisknout a zároveň zalaminovat na 3D tiskárně. Kolegové pracují už od brzkého rána, takže oběd máme už v 11. Po chutném jídle se vracíme zpět do kanceláře a je mi zadána první samostatná práce, vyčistit starý notebook. Po krátkém boji jsem schopen sundat spodní část krytu a stlačeným vzduchem notebook vyčistit. Následně mi zadá úkol na notebook nainstalovat Windows 11 z flash disku a poté na něj připojit tiskárnu, tak, aby se šlo na ní připojit jak přes kabel, tak přes Wi-Fi direct. To mi zabralo něco přes dvě hodiny a v 14:00 už můžu jít domů.
Odcházím unavený, ale nadšený. Dnešek mi ukázal, že IT není jen o programování, ale hlavně o spolupráci, kreativitě a odvaze učit se. Praktická zkušenost mi během jediného dne dala víc než měsíce teorie. Už se těším na další dny.

Zkušenosti z firmy Ball Aerosol

Marek Dobeš

Během maturit jsme si museli vybrat místo, kde bychom chtěli mít praxe během května od 19.5. – 30.5. Výběr byl velice těžký, ale přemýšlel jsem o Foxconnu, kde již nebylo místo. Rozhodl jsem se tedy, že bych chtěl mít praxe ve Velimi ve společnosti Ball Aerosol. Při prvním setkání, kdy jsem odevzdával papíry firmě k podepsání pro školu, se mi firma dost líbila. Vypadalo to zde hezky a lidé byli příjemní a slušní. Při předávání papíru paní Dvořákové jsem se dozvěděl, že zde mají i jídelnu, kde nám objednají na celé praxe zdarma jídlo, což mě příjemně překvapilo.

Zhruba týden před praxemi mi paní Dvořáková napsala, jak první den bude probíhat. Měli jsme sraz v osm hodin před firmou. Když už nám konečně začaly praxe, tak hned první den jsem byl dost ve stresu, protože jsem nevěděl, co mě čeká a jaké to bude. Když jsem dorazil před firmu, čekalo zde hodně praktikantů. Bylo nás deset. Dozvěděl jsem se, že někteří kluci jsou také z průmyslovky z Kutné Hory. Co jsem se později ještě také dozvěděl, je to, že jsem zde jediný z oboru IT. Když jsme si všichni sedli ke stolu i s vedoucími, tak nás prvně proškolili bezpečností a ochraně zdraví při práci. Poté nám dali takový lehký a krátký testík, kde si ověřili, zda jsme opravdu poslouchali. Já jsem v testu měl devět odpovědí z deseti správně. Poté nás provedli po hlavní části firmy a ukázali nám všechny bezpečnostní pomůcky, jako byly ochranné plastové brýle, pracovní obuv, špunty do uší pro ochranu sluchu a reflexní vesty, které se museli nosit jen venku. Pak nás tedy po proškolení odvedli k našim vedoucím, já jako vedoucího jsem měl Dana. Hned co jsme se potkal,i jsme si začali tykat, protože je o 6 let starší. Byl jsem rád, že mám takhle mladého vedoucího a dobře se mi s ním komunikovalo a rozuměl jsem si s ním. Zjistil jsem, že také hraje florbal jako já a že hraje na stejném postu jako já. Dan mi ukázal svoji kancelář a také serverovnu, která byla hned vedle. První den byl tedy takový seznamovací. Zbylé dny praxí, kdy jsem zde byl od 8:00 do 14:00, jsem měl docela dost práce. Některé dny byly klidnější a méně práce, ale některé dny bylo dost věcí na práci. Během praxí jsem třikrát nainstaloval Windows 11, z toho jednou na dálku přes MSC injector. Pak jsem s Danem procházel firmu a hledali jsme access pointy a jejich souřadnice, ty jsme si zakreslovali do mapky. Tu jsem pak vytvářel v elektronické podobně v programu Progecad, ve kterém jsme pracovali ve škole, takže jsem v něm uměl. Taky taková méně důležitá věc, co jsem dělal, byl cable management, kterého byla potřeba dost. Jídlo v jídelně bylo výborné, nikdy jsem za těch 14 dní neměl oběd, který by mi nechutnal.

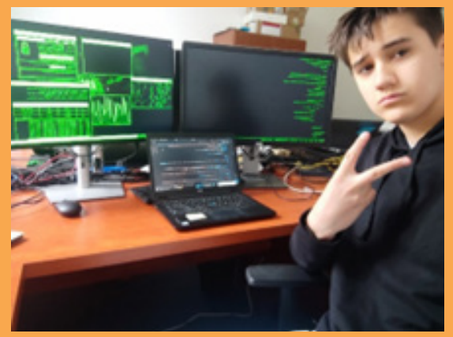

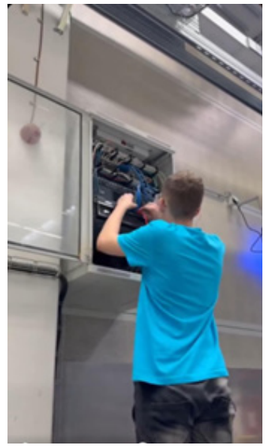

„Praxe jsem si velice užil a dozvěděl jsem se nějaké užitečné informace do života. Čekal jsem, že to bude o dost horší, ale bylo to super. Už se těším na další praxe za rok!"

Moje praxe v Městské knihovně v Praze

Matěj Dvořák

Ve čtvrtek ráno jsem zamířil na další den své praxe v Městské knihovně v Praze. Do budovy jsem dorazil na devátou hodinu a hned po příchodu jsem zamířil do kanceláře za Martinou, která mě měla po dobu praxe na starost. Půl hodiny jsme si v klidu popovídali a u šálku kávy příjemně nastartovali den.
Po chvíli dorazil Honza, ajťák, který se stará o techniku na různých pobočkách knihovny. Ten den jsme spolu měli za úkol zapojit nový počítač pro nového zaměstnance na pobočce na Petřinách. Nasedli jsme do metra na lince A a vyrazili na místo. Instalace nového zařízení probíhala hladce a mně se líbilo, že jsem si mohl vyzkoušet práci přímo v terénu.

Kolem poledne jsme se vrátili zpět na centrálu, kde jsem si dal oběd. Po jídle jsem si opět udělal kávu u Martiny v kanceláři, chvíli jsme si zase povídali. Odpoledne jsem se pak přesunul do skladu, kde mě čekal úkol rozebrat staré počítače. Mojí hlavní prací bylo vyjmout pevný disk, který jsem následně poslal na zničení kvůli ochraně dat.

Ve 14 hodin jsem měl hotovo a vydal se domů, s pocitem dobře odvedené práce a novými zkušenostmi v oblasti IT i fungování velké instituce, jakou městská knihovna bezesporu je.

Tuto praxi hodnotím jako velmi přínosnou, jak už právě z hlediska IT oboru, tak i z toho, že jsem se mohl podívat na různá místa knihovny, kam se běžný návštěvník jen tak nedostane, a také jsem se mohl podívat, jak funguje taková IT oddělení v takto velké organizaci.

Co všechno jsem zažil během 1. dne praxe

Hájek Tomáš

Den začal v 7:30 ráno, kdy jsem vstal, osprchoval se a nasnídal. Po ranní hygieně a jídle jsem se připravil na odchod. Domluvil jsem se s kamarádem, který měl praxi ve stejné firmě, že mě sveze autem. Sešli jsme se u něj doma a společně jsme vyrazili směrem k areálu Foxconnu.
Do firmy jsme dorazili kolem deváté hodiny ranní. V tuto dobu nám začalo vstupní školení. Nejdříve jsme podepsali všechny potřebné dokumenty a vyřešili základní administrativní záležitosti, které jsou s praxí spojené. Poté nám byla představena samotná firma. Dozvěděli jsme se něco o její historii, zaměření i celkové organizaci provozu.
Po skončení školení si nás vyzvedli naši školitelé. Každý z nás byl přidělen na jiné oddělení podle zaměření a možností. Já jsem byl zařazen do oddělení plánování výroby. Můj školitel mě nejprve provedl pracovištěm a seznámil s kolegy. Všichni byli velmi vstřícní a ochotní mi vše ukázat a vysvětlit. Bylo mi také představeno středisko RSC, ve kterém jsem měl během praxe působit. Šlo o oddělení, které má na starosti zajišťování plynulého chodu výroby z pohledu plánování a podpory.
Okolo dvanácté hodiny jsme se vydali na oběd. V jídelně jsem si vybral pizzu, která mě příjemně překvapila. Po obědě jsme se vrátili zpět na pracoviště. První den byl spíše seznamovací, takže jsem většinu času sledoval práci ostatních a poslouchal výklady, které se týkaly jednotlivých činností a nástrojů, které se na oddělení používají. Postupně mi kolegové ukazovali, jak se používá excel k tvorbě objednávek materiálu a plánování výroby.
Ke konci pracovní doby jsem si mohl některé činnosti sám vyzkoušet. Například jsem si otevřel reálný soubor v excelu, kde jsem pod dohledem kolegy zkusil upravit některé údaje a připravit podklady pro objednávku. Byla to pro mě velmi cenná zkušenost, protože jsem si mohl vyzkoušet práci v prostředí, které je propojené s reálnou výrobou.
Domů jsme odjížděli přibližně ve dvě hodiny odpoledne. Cesta zpět proběhla bez problémů a cestou jsme si s kamarádem povídali o tom, co jsme během dne zažili. První den na praxi ve Foxconnu byl pro mě velmi zajímavý. Nejenže jsem se dozvěděl spoustu nových věcí, ale zároveň jsem se mohl podívat do prostředí velké mezinárodní firmy, kde všechno funguje na vysoké úrovni.

Den v kabelovém chaosu:
Odborná praxe pod proudem

Vojtěch Hlavička

V devět hodin ráno zastavujeme s kolegou autem před nenápadnou kancelářskou budovou na okraji Prahy. Čeká nás další den odborné praxe. Dnešní úkol zní poměrně jednoduše: zapojit rack pro firemní Wi-Fi. Jenže brzy zjistím, že jednoduché to rozhodně nebude.

Kolega mě zavede do serverovny. Jakmile otevře dveře, zůstanu stát v úžasu. Všude leží změť kabelů, mnoho z nich bez označení, spletené dohromady. Místnost vypadá jako pozůstatek experimentální laboratoře. „Tady je ten rack, který potřebujeme zapojit," ukáže mi kolega na kovovou konstrukci. V hlavě si rychle upravuju očekávání.

Tohle nebude práce na pár hodin.

Začínám se orientovat v kabelovém nepořádku. Pomalu rozmotávám svazky, značím si, co kam vede, a pečlivě připojuji jednotlivé části. Práce postupuje krok za krokem. Kolem třetí hodiny odpoledne je rack hotový a připravený k testování.

Jenže při spuštění něco nehraje. Na jednom portu svítí chyba a část sítě nefunguje správně. Volám kolegu a společně se pouštíme do hledání příčiny. Přehazujeme kabely, zkoušíme různé varianty, měříme spojení. Až po téměř dvou hodinách přicházíme záhadě na kloub, jeden z kabelů byl zapojený zpět do stejného switche. Vznikla tak smyčka, která celou síť zpomalovala a způsobovala chyby.

„To se stane, když v tom někdo před námi udělal takový nepořádek," komentuje kolega situaci a já s ním jen tiše souhlasím. Když konečně v pět hodin odpoledne vypínáme nářadí a kontrolujeme poslední připojení, cítím úlevu i radost. Rack je zapojený, síť běží a moje trpělivost prošla zátěžovým testem.

Odjíždíme z firmy unavení, ale s pocitem dobře odvedené práce. Tenhle den mi ukázal, že v IT světě nejde jen o techniku, ale i o schopnost přemýšlet, hledat chyby a spolupracovat. A taky o to, že i v kabelovém chaosu se dá najít systém.

Skvělý den praxe na ICT oddělení městského úřadu v Čáslavi

Dominik Mareček

V rámci dvoutýdenní odborné praxe jsem měl možnost vyzkoušet, jak to chodí na ICT oddělení městského úřadu.

V této zprávě se zaměřím na popis pracovního dne, který přiblíží náplň práce, kterou jsem zde vykonával.

Do kanceláře jsem dorazil kolem půl osmé, stejně jako v ostatní dny praxe. Po krátké snídani jsme se společně s jedním kolegou a vedoucím přesunuli na druhou budovu úřadu, kde byla potřeba nainstalovat tiskárnu. Při instalaci tiskárny a následné konfiguraci jsem měl možnost asistovat. Přestože jsem podobnou věc dělal poprvé, vedoucí mi ochotně vše vysvětlil. Při práci se vyskytl pouze jeden malý problém a po vykonané práci jsme se přesunuli zpět do kanceláře.

V rámci modernizace IT infrastruktury úřadu probíhá postupný přechod na operační systém Windows 11. Mým dalším úkolem bylo přeinstalovat pár počítačů, vytvořit zde lokální administrátorský účet a následně nainstalovat systémové aktualizace včetně aktualizace ovladačů. Poté jsem počítače předal kolegovi, který zde dodělal vše potřebné.

Po obědě jsme s kolegou vyrazili zpět do druhé budovy úřadu, kde jsme vyměnili počítač na jednom z pracovišť. Následně jsme se vrátili zpět do kanceláře.

Závěrem lze říct, že nejen tento den, ale i celá dvoutýdenní praxe byla pro mě velmi přínosné. Získal jsem nové technické dovednosti, ale především jsem si vyzkoušel, jak běžně práce na takovémto oddělení probíhá. Kolegové, se kterými jsem měl možnost pracovat, působili velice přátelsky a vždy mi rádi vysvětlili, co jsem nechápal.

Clognia Press - vskutku inspirativní firma

Matěj Mervart

Probuzení v 7:20 bylo příjemnější než obvykle, jelikož jsem nevstával do školy, ale na praxe.
Nesměla chybět krátká ranní rutina abych vypadal jako člověk, a mohl vyrazit do světa. Po rychlém přezutí jsem vyrazil k nedaleké autobusové zastávce, a vyrazil do Kolína. V 8:00 jsem společně s dalšími šesti lidmi čekal v zasedací místnosti, uvnitř firmy Colognia Press.

Netrvalo to ale dlouho než kluk v zelené mikině, co seděl naproti mě otevřel pusu. "Takže odkud jste?" Položil otázku na všechny přítomné u stolu. Hned na to jsme se všichni začali bavit jako staří kamarádi, až se sekretářka divila, když nakonec vešla dovnitř se smluvními papíry. Poté co byli podepsány všechny papíry jsme byli rozděleni na dvě skupiny, a vydali jsme se společně s pohodovým chlapíkem Ivem do starého, zaprášeného skladu, který přetékal starou technikou, a společenskými hrami.

Společně s mojí přiřazenou kolegyní Anetou Černou jsme začali odnášet a sepisovat seznam dlouho nepoužitých klávesnic, myší, počítačů a tak dále. Práce bylo dost na celý zbytek dne, který jsme tedy společně strávili v lehce klaustrofobickém prostředí elekrotechnického skladu. Po nějaké době se k nám připojila i spolužačka Amálie Vrbová, se kterou nám už práce ubývala znatelně rychleji, a taky jsme se u toho víc zabavili.

Když nastal čas na oběd, stačilo jen vyjít na chodbu a zatočit za roh, kde na nás vykoukla malá kuchyňka se svítivým automatem na pití, ale i hotové jídlo, jako například sushi, nebo maso s těstovinami. Zanedlouho nás spatřil můj táta, který ve firmě pracuje, a přišel si na chvíli popovídat, než zaběhnul do kanceláře hned vedle našeho skladu.

Ve chvíli, kdy jsme se vrátili do skladu, jsme měli už prakticky hotovo, a tak jsme se rozhodli zavolat Ivovi, abychom se zeptali, s čím máme pomoci dál. Ten nás však svým klidným přístupem odpálkoval a nakázal, ať jedeme domu. Nakonec ještě dodal: "Jo, a zítra klidně přijďte v devět, něco tady pro vás najdu". Dovolím si říci, že nám to všem vykouzlilo úsměv na tváři a byli jsme nadšení z možnosti si zítra nádherně přispat.

Odborná praxe – Starnet a ELEKTRA SERVIS

Ondřej Novosád

Během praxe jsem strávil jeden den ve firmě Starnet, kde jsme s technikem jezdili po zákaznících. Dopoledne jsme tahali kabely pro Wi-Fi, odpoledne jsme měnili routery a nastavovali připojení. Práce byla zajímavá a celkem mě to bavilo.

Zároveň jsem pomáhal i ve firmě mého dědečka ELEKTRA SERVIS v Čechticích. Děda mě učil opravovat televize, rádia a další elektrospotřebiče. Ukázal mi různé nástroje i postupy, které používá.
Obě zkušenosti byly přínosné – viděl jsem, jak to chodí v technické praxi, a něco nového jsem se naučil.

I kabel může být výzva!

Jakub Polák

Tak jako mé spolužáky, i mě čekala v květnu čtrnáctidenní odborná praxe v nějaké z firem. A o tom, kam půjdu, jsem vůbec dlouho nepřemýšlel. Již v létě jsem totiž strávil zhruba půl měsíce brigády v jedné z firem na Nymbursku. Jmenuje se Fresenius Kabi a leží v obci Hořátev, jen 3 km od okresního města Nymburk. Zabývá se výrobou zdravotnických pomůcek, zejména transfúzních vaků na krev, které se pak používají v nemocnicích.
Jelikož studuji obor informační technologie, vzali mě na tamní IT oddělení, kde mi přidělili práci. Ta ovšem nebyla každý den stejná. Po-

máhal jsem s tím, co bylo zrovna potřeba – jeden den jsem dělal na počítači, další den jsem pro změnu vyvazoval kabely...
Je 28. května ráno. Vcházím do dveří a zamířím rovnou do šatny, kde se převlékám do svého pracovního oděvu. Po příchodu do kanceláře už na mě čeká pan Tomáš, který mi podává potřebné nářadí k práci. „Dneska potřebujeme, aby si zakončil tyhle kabely. Je jich přes třicet, tak ti to nějakou dobu zabere," říká s úsměvem. „Kdybys něco potřeboval, tak zavolej," povídá a přitom na jednom z kabelů předvádí, jak se to dělá.
Jelikož již jsme to ve škole také dělali, tak se hned pouštím do práce. Kabel se musí nejdříve oholit, rozdělit jednotlivé drátky podle barev a ty pak zastrčit do speciální koncovky a hotové zacvaknout do „patch panelu". Hotovo mám zhruba před polednem a po krátké pauze jdeme na oběd do místní jídelny, kde vaří moc dobře!
I když praxe trvaly pouze čtrnáct dní, přinesly mi spoustu nových dovedností a zkušeností k oboru. A v létě se na stejné místo budu těšit zase!

Praxe, která tiskne zkušenosti

Filip Slabina

V rámci odborné praxe ve stavebním bytovém družstvu jsem měl možnost nahlédnout do chodu správy nemovitostí a podílet se na různorodých činnostech. Jeden z nejzajímavějších dnů pro mě bylo úterý 21. května, kdy jsem se věnoval technickému zapojení kancelářské tiskárny do počítačové sítě.

Ráno jsem nastoupil do kanceláře, kde mě přivítal technik odpovědný za IT infrastrukturu družstva. Nejprve mi stručně vysvětlil, jak funguje síťové propojení zařízení v rámci jejich kanceláří a co všechno je potřeba zkontrolovat při zapojování nové tiskárny. Poté jsme společně připravili pracovní místo, připojili zařízení k síti a nastavili potřebné ovladače na jednotlivých počítačích. Následovalo testování funkčnosti – tisk z více počítačů, kontrola přístupových práv a vyřešení jednoho drobného problému s ovladačem u staršího počítače.

Po úspěšném dokončení instalace jsme zapsali tiskárnu do interní evidence zařízení. Odpoledne jsem pak pomáhal s tříděním technické dokumentace k domům ve správě družstva a doplňoval informace do přehledu plánovaných oprav.

Ten den pro mě byl přínosný nejen z hlediska technických dovedností, ale i kvůli tomu, že jsem si vyzkoušel komunikaci s kolegy, samostatnou práci a praktické řešení drobných problémů. Uvědomil jsem si, jak důležité je propojení techniky a organizace v každodenním provozu. Tento den mi ukázal, že i zdánlivě jednoduché úkoly mají své místo a smysl v celkovém chodu firmy.

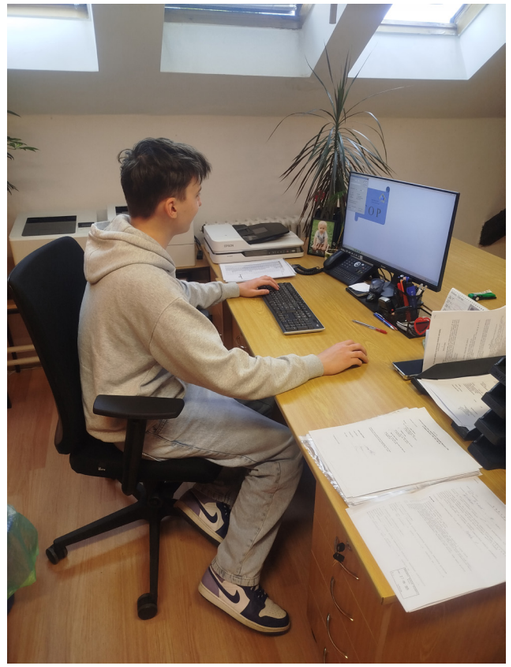

Jeden den odborné praxe v Partners Bank – nahlédnutí do světa financí

Adam Sojka

8:00 – Ranní příchod do Partners Bank
Je pondělí ráno a já přicházím do moderní budovy Partners Bank. Už zvenku působí profesionálně – prosklená fasáda, decentní logo, a uvnitř klidná a přívětivá atmosféra. Po přivítání s mentorkou Lucií z oddělení klientských služeb se přesouvám do její kanceláře, kde mě mentorka učí o pravidlech této kanceláře.

9:00 – Praktický trénink s klientskými systémy
Dostávám přístup do testovací verze interního systému a za asistence kolegy si zkouším zakládat klientské profily, nastavovat bankovní produkty a simulovat komunikaci se zákazníkem. Je fascinující sledovat, jak komplexní, ale zároveň intuitivní systémy banka využívá.

10:30 – Porada obchodního týmu
Díky vstřícnosti mé mentorky se mohu zúčastnit obchodní porady. Řeší se nové strategie oslovování klientů, digitalizace služeb a výsledky z minulého týdne. Všichni vystupují profesionálně, ale přitom neformálně – cítím, že komunikace tu opravdu funguje.

12:00 – Oběd v interní kavárně
V přízemí banky se nachází malá firemní kavárna. Spolu s dalším praktikantem a jednou z kolegyň usedáme ke stolu a sdílíme první dojmy z praxe.

Klasická práce ajťáka ve škole

Jan Svoboda

Praxe byly docela záživné a musím uznat i poučné z hlediska toho, že jsem se naučil víceméně pracovat v kolektivu s ostatními. Ale můj obyčejný den na praxi byl takový, že jsem přišel do školy, do kanceláře, vzal si klíče a šel následně do sborovny, kde jsem měl svůj „flek“ a vytáhnul si svůj počítač a své věci. Následně jsem si vzal nějaký papír a šel kontrolovat všechny počítače v celé škole, kde jsem zapisoval různé informace o nich jako například windowse, procesor a jestli mají licenci popřípadě, co je s nimi špatně. Pokud s nimi bylo něco špatně, tak jsem je opravoval. Měl jsem dokonce na starosti iPady a tablety, při kterých jsem neustále řešil internet, který během těchto dvou týdnů pořádně nefungoval a musel jsem tedy to řešit s ředitelkou, a nakonec jsme vyměnili routery za lepší. Musel jsem nadále vymýšlet prezentaci o umělé inteligenci pro děti z druhého stupně základní školy a následně dělat webové stránky – nebo aspoň návrh na ně – pro školu, jelikož ty stránky jsou příšerné. Jinak když jsem neměl, co dělat tak jsem většinou se bavil s ostatníma učiteli, jak to funguje a podobně. Mimo jiné chtěli moji zpětnou vazbu na učení obecně a jak by se mělo učit.

No a takhle cca asi vypadaly mé praxe. Bylo zajímavé vidět situace z pohledů učitele a nyní je naprosto chápu, jelikož to, co sami učitelé zažívají, je šílené.

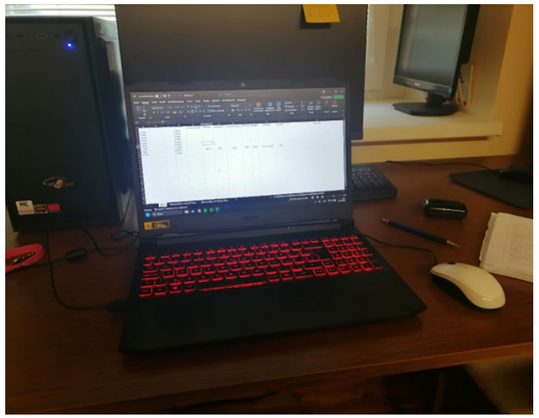

Skutečná práce ve foxconnu:
sen, který chci jednou žít naplno

Matěj Štípek

V rámci čtrnáctidenní odborné praxe jsem měl možnost pracovat ve firmě Foxconn. Během této doby jsem si vyzkoušel různé činnosti spojené s prací v oblasti IT a logistiky. Z celé praxe jsem si vybral jeden den, konkrétně středu, která pro mě byla nejzajímavější a nejpestřejší.

Na praxi jsem chodil společně s mým spolužákem Bohdanem a ještě jedním studentem ze 3. ročníku, kterého jsme poznali přímo na místě. Ve středu jsem vstával v 7:30, rychle jsem se umyl a s mamkou jsme vyrazili autem do firmy. Po příchodu jsem pozdravil kolegy a zamířil rovnou na své pracovní místo.

Hlavním úkolem toho dne bylo očišťovat a mazat obsah počítačů. Nejdřív jsme z počítačů sundávali různé samolepky, což nebylo vždy úplně jednoduché. Poté jsme připojili flashdisk s programem, který následně automaticky vymazal veškerá data z počítače. Této činnosti jsme se věnovali od 8:00 do 10:00.

Po desáté hodině si nás vyzvedla paní z jiného oddělení a převedla nás na další úkol – štítkování notebooků. Já jsem měl na starosti zapisování údajů do Excelu a pípání čárových kódů. Moji dva kolegové zatím lepili štítky a poté bailli notebooky zpět do krabic. Tato práce nám zabrala přibližně dvě hodiny.

Kolem poledne jsme se vydali na oběd. Dal jsem si guláš s knedlíky, který mi po práci opravdu přišel vhod. Po obědě jsme se vrátili zpět na původní pracoviště a pokračovali v mazání počítačů až do konce pracovní doby.

V 15:00 jsme zakončili pracovní den a vydali se domů. Tato středa pro mě byla velmi zajímavá, a i když šlo o poměrně rutinní práci, odnesl jsem si cenné zkušenosti z reálného pracovního prostředí a poznal jsem, jak to funguje ve větší technologické firmě.

Dva týdny v montérkách:
Moje zkušenost z praxe v rodinném autoservisu

Kryštof Teplý

Poslední dva týdny jsem strávil na praxi u svého táty v jeho autoservisu. Byl to docela nářez – každý den jiná práce, špinavé ruce, spousta učení, ale i nezapomenutelné zážitky. Od začátku jsem se zapojil naplno: měnil jsem pneumatiky, oleje, filtry, vysával interiéry a celkově pomáhal s čímkoli, co bylo potřeba.

Nešlo jen o fyzickou práci. Musel jsem se rychle naučit poznávat různé typy motorových olejů, pracovat se zvedákem, kontrolovat brzdovou kapalinu nebo sledovat tlak v kolech. Táta mě nešetřil – když jsem něco neudělal dobře, řekl mi to na rovinu. Ale právě díky tomu jsem se hodně posunul a získal víc jistoty i zručnosti.

Jeden z největších zážitků ale přišel úplně nečekaně – měl jsem možnost se projet se Škodou Superbem s benzinovým motorem 3.6 V6. Auto mě naprosto nadchlo. Neuvěřitelný zátah, pohodlí, ticho v kabině a ten pocit, když člověk sešlápne plyn... Na chvíli jsem si připadal jako v úplně jiném světě.

Díky téhle praxi jsem zjistil, že mě auta baví mnohem víc, než jsem si myslel. Začal jsem se o ně zajímat i mimo servis – čtu si o různých motorech, sleduju videa a přemýšlím, že se autům budu v budoucnu věnovat víc. Možná se z toho stane nejen koníček, ale i budoucí povolání. V každém případě mi tato zkušenost dala hodně – nejen dovednosti, ale i motivaci.

Trubky, servery, horalka a mnoho dalšího!

Petr Uher

Vstal jsem kolem sedmé a okamžitě se začal připravovat do práce. Dorazil jsem před Foxconn, kde se nachází kancelář HPE, ve které jsem měl praxi, kolem 8. Čekal jsem na naši nadřízenou ve velké zasedací místnosti, která měla okno na recepci Foxconnu, ze kterého jsem se občas díval, co se tam děje.
První věc, kterou jsme udělali, je, že jsme si vzali firemní obleky, a pásky do bot, které nás měli přizemnit, a poté jsme se vydali do "Atlantisu", což je místnost, kde se testují vodou chlazené servery. Bylo nám vysvětleno, jak fungují, a podívali jsme se pod podlahu, kde jsme viděli trubky s vodou. Také jsme si jeden testovací server rozebrali, a podívali se, jak vypadá jeden článek v tom serveru. Nahoře zpět v zasedací místnosti jsme se dívali na stavy serverů, a viděli jsme, že ten server, který jsme vypojili, byl vypnutý, a tak jsme ho zase zapnuli, což trvalo asi 20 minut. Následně jsme udělali zálohu nastavení serveru.

Poté jsme šli na oběd, který se odehrával ve velké jídelně Foxconnu.
První den nám platila jídlo firma, ale já si i tak vzal pouze horalku, protože jsem moc hlad neměl. Po obědě jsme se podívali na ukázkový rack v zasedací místnosti, který v sobě měl několik generací serverů. Trochu jsme ho rozebrali, všechny tyto servery mají součástky, které se dají vytáhnout za chodu, a tak jsme jich pár vyndali a zase zandali dovnitř. Ten den bylo zrovna dost práce, a tak nás po tomhle pustili domů.

ISS Europe - zážitek za nevyčíslitelnou cenu

Dominik Vodárek

Byl běžný pracovní den, jeden z těch, které jsem zažil během své dvoutýdenní odborné praxe ve firmě ISS Europe v Praze. A rád bych o něm něco řekl, jelikož jsem si ho z celých dvoutýdenních praxí nejvíc užil, a hlavně měl nějaký smysl.
Ráno jsem dorazil jako druhý do a kanceláře, kde už byla klidná, ale pracovní atmosféra. Po zapnutí počítače jsem si otevřel Visual Studio Code – nástroj, ve kterém jsem většinu času pracoval. Mým úkolem bylo vytvářet automatizované testy pomocí Robot Framework. Ten umožňuje psát testy jednoduchým způsobem, ale přitom efektivně kontroluje, jestli software funguje tak, jak má.
Nejdřív jsem si připravil testovací scénáře. Někdy to šlo hladce, jindy jsem musel trochu přemýšlet, kde se stala chyba, a to občas nebylo vůbec jednoduché. Ale právě to mě na tom bavilo – hledání řešení a to, že jsem mohl hned vidět výsledek své práce. Kolegové mi v případě potřeby poradili, ale většinu věcí jsem zvládl samostatně.
Kolem poledne jsme se vydali na oběd. Tentokrát jsme šli do restaurace Kravín, která je nedaleko kanceláře. Objednal jsem si smažený hermelín s bramborami a tatarkou. Jídlo bylo výborné a příjemné prostředí restaurace bylo ideální na chvíli oddechu od počítače.
Po obědě jsem pokračoval v práci na testech. Byl to produktivní den – testy jsem nejen úspěšně vytvořil, ale i také úspěšně spustil. Měl jsem radost, že všechno fungovalo, a že jsem se během dne něco nového naučil.
Celkově to byl jeden z těch dnů, kdy jsem měl pocit, že dělám něco smysluplného. Praxe v ISS Europe mi ukázala, jak vypadá skutečné pracovní prostředí v IT firmě, a potvrdila mi, že právě tímto směrem bych se chtěl v budoucnu vydat.

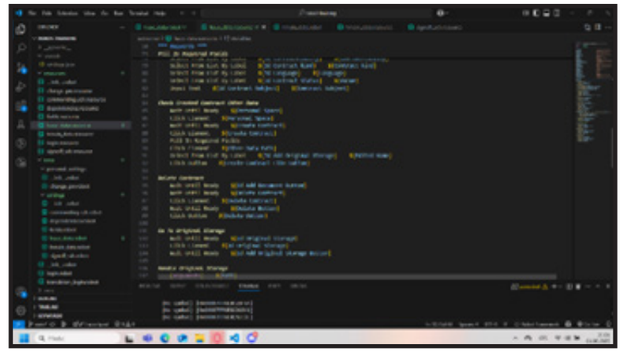

Odborná praxe ve Zdravotní pojišťovně ministerstva vnitra ČR

Tomáš Vosejpka

Odbornou praxi jsem absolvoval ve Zdravotní pojišťovně ministerstva vnitra ČR v Praze na centrále na Vinohradech v IT oddělení.

Můj den v IT oddělení vypadal následovně. V 9:00 hod. jsem přišel do zdravotní pojišťovny, na recepci jsem si pípl průkazem, který mi hned první den zapůjčili na dobu mé odborné praxe, abych se mohl sám pohybovat po budově zdravotní pojišťovny, poté jsem mohl projít turniketem k výtahu. Výtahem jsem vyjel do 8. patra, kde sídlí IT oddělení a kde už byli moji kolegové, kteří chodili do práce od 7:00 hod.

Na IT oddělení podpory volají zaměstnanci zdravotní pojišťovny, když jim něco nefunguje, takže během dne nám zvonily telefony. Volali s různými problémy např., když nešel jednomu zaměstnanci office 365, tak jsem tam s kolegou šel a zprovoznili jsme to.

V půl dvanácté následovala pauza na oběd. Na oběd jsem chodil do McDonaldu, který se nachází na Flóře, což je velmi blízko pojišťovny. Někteří kolegové chodili do blízkých restaurací. Po obědě jsem se vrátil do kanceláře. Když někdo nevolal, že by měl s IT nějaký problém, tak jsem opravoval různé notebooky, např. jsem nainstaloval nový systém nebo měnil disky, ramky atd.

Ve tři hodiny odpoledne jsem končil. Jezdil jsem autobusem na Prahu 4 Jižní město, kde má babička byt a po dobu odborné praxe jsem tam bydlel.

Odbornou praxi ve Zdravotní pojišťovně ministerstva vnitra ČR hodnotím velice kladně. V IT oddělení byli slušní a ochotní kolegové. Snažili se, aby mi praxe také něco užitečného dala. Nejdříve se mě ptali, co z problematiky IT mám probrané ve škole a poté se mi snažili rozšířit vědomosti v IT problematice.

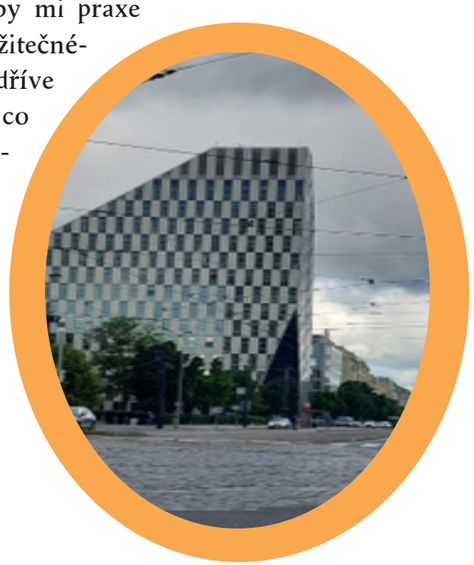

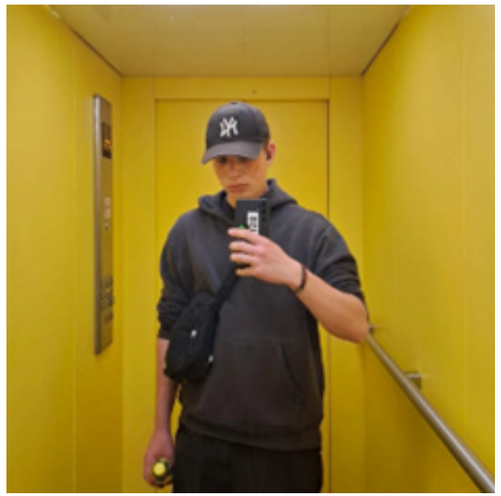

ISS Europe - zážitek za nevyčíslitelnou cenu

David Zíka

V rámci praxí, které jsou součástí druhého ročníku studia, jsem měl možnost absolvovat odbornou praxi ve společnosti Velteko, jež se specializuje na výrobu vertikálních balicích strojů. Firma sídlí ve Vlašimi a její produkty nacházejí uplatnění po celém světě. Spolupracuje i s velkými společnostmi, jako je např. Nestlé, Opavia nebo Ikea.

Můj pracovní den začínal brzy ráno. vstával jsem v 5:50 h, abych se včas stihl dostavit na místo pracoviště před 6:30. Směna mi končila ve 14:00.

Během praxe jsem pracoval na montáži panelu s elektrorozvaděčem. Práce zahrnovala instalaci jističů, svorkovnic a dalších elektrických komponentů, které jsou klíčové pro správné fungování balicích strojů. Měl jsem možnost pracovat s různými nástroji a seznámit se s technickými výkresy.

Poznal jsem zde fajn kolektiv, který mi téměř se vším vyšel vstříc. K dispozici jsem měl automat, kde káva stála symbolických 5 Kč, a automat na chlazené nápoje, který narozdíl od naší školy měl nastavené přiměřené ceny. Po první části směny následovala v 10:30 půlhodinová přestávka na oběd. Jídla chutnala průměrně, přičemž cena za jeden oběd byla 90 Kč.

Zpětně musím říci, že i když praxe nebyla přímo z mého oboru, získal jsem zde zkušenosti, které se mi budou hodit při výběru budoucího povolání

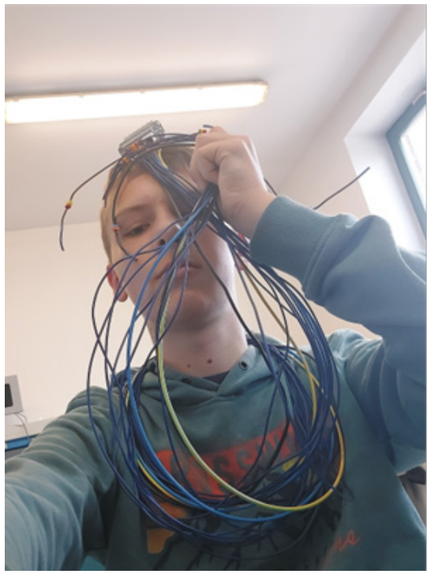

Náhled do grafického studia!

Daniel Zoubek

Dne 21. května 2025 jsem měl možnost strávit další den odborné praxe ve firmě Kompakt spol. s r.o., která se zabývá reklamou, grafikou a vizitkami a samolepkami na auta.

Do práce jsem dorazil v 8:00 ráno a den začal jako obvykle krátkou poradou s grafikem, který mi zadal práci na tvorbě propagačního newsletteru pro jednoho z klientů. Dostal jsem podklady – texty, fotografie a zadání. Mým úkolem bylo vytvořit přehledný, vizuálně poutavý návrh.

Pracoval jsem ve známém prostředí grafického editoru (Adobe Illustrator a Canva), kde jsem skládal jednotlivé části newsletteru, ladil barvy a zajišťoval, aby všechno bylo čitelné a zároveň přitažlivé. Nechyběla ani zpětná vazba, grafik mi ukázal, jak líp zarovnat prvky nebo proč se vyhnout některým barevným kombinacím.

Po obědě jsme dokončovali návrh a připravovali ho na schválení klientem. Práce v reálném prostředí byla velmi přínosná, pochopil jsem, jak důležité je přemýšlet nejen jako grafik, ale i jako ten, kdo výsledný produkt bude prezentovat zákazníkům.

Velmi příjemné bylo i pracovní prostředí. Ve firmě vládla přátelská atmosféra, k čemuž přispíval i majitel firmy pan Miroslav Kannislav, který byl velmi vstřícný a ochotný. Zajímavostí bylo, že ve firmě se volně pohybovali dva psi plemene Labradoodle, kteří dotvářeli pohodovou náladu.

Praxe v Kompaktu mi ukazuje, že grafika není jenom o tom, jak co vypadá, ale hlavně o komunikaci a spolupráci s lidmi. Praxi jsem si užil, bylo to zábava.

